

Тѣй сѣщо са скланяють и сичкытѣ други прилагателны съ непълно окончаніе, която, подобрь да речемъ, нематъ склоненіе, каго сж безъ членъ (срав. § 51.).

Особны забѣлъжванія.

1-о Ако прилагателнытѣ въ м. редъ е. ч., преди окончаніето си *ий* или *ій* иматъ двѣ, три съгласны, отъ които подирята да е *л*, *р* или *к*, тѣ въ усѣченото помежду си примать *ъ*; ако ли подирята отъ съгласнытѣ е *н*, тогази зематъ *е*, но *ъ*-тѣ и *е*-то въ другытѣ родове и въ ми. ч. пакъ са отпущать. Напр. *злый* — *злъ*, *зла*, *зло*, *злы*; *добрый* — *добръ*, *добра*, *добро*, *добры*; *сладкий* — *сладкъ*, *сладка*, *сладко*, *сладки*; и др. Тѣй и *вѣрный* — *вѣренъ*, *вѣрна*, *вѣрно*, *вѣрны*; *мирный* — *миренъ*, *мирна*, *мирно*, *мирны*.

2-о *Достойный*, *тайный*, и др. н. въ усѣченото окончаніе правѣтъ: *достойна* — *йна* — *ино* — *ины*, и пр., а *буйный* прави: *буенъ*, *буйна*, *буйно*, *буйны*.

3-е *Изобо*: Качественнытѣ и обстоятелственнытѣ прилагателны въ м. р. иматъ и двѣтѣ окончанія; притежательнытѣ родовы' иматъ само пълно окончаніе, освѣнь окончателнытѣ на *ный* или *ній*, които бызватъ и усѣчены; а притежалелнытѣ личны употребяватъ са повече въ усѣчено окончаніе (§.§. 61, 62, 63).

4-о Отъ числителнытѣ имена сѣмо реднытѣ иматъ свойтѣ окончанія като общытѣ или родовы' притежательны и въ двѣтѣ числа; а колкото за количественнытѣ ще видимъ сега въ тѣхното склоненіе.

71. — Склоненіето на количественнытѣ имена са раздѣля на двѣ:

I. За количественнытѣ *единъ*, *една*, *одно*; *два*, *двѣ*,